

нити једним од оних избраних 12 лица, од којих ће председник добивени од општинског суда списак држати, а ако то страна, и кад се опомене, учинити не хтедне, судиће јој редовне судије *првостепеног* суда.

12. децембра 1859 т.
у Београду.

Милош Обреновић I.
КЊАЗ СРПСКИ.

(М. П.)

*Књажевски представник
и поштител иностраних дела,
полковник кавалер.*

Цв. Рајовић с. р.

*Поштител совета
генерал мајор,*

Стевча Михаиловић с. р.

*Главни секретар совета,
Рајко Ј. Лешјанин с. р.*

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народа

КЊАЗ СРПСКИ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ,
ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА
СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН

о постављању судија за ванпарнична
(неспорна) дела.

Члан 1.

У сваком *првостепеном*¹⁾ суду, као и у суду вароши Београда, поставиће се према величини послова, један или више судија, који ће по закону о старатељству самостално радити сва старатељска (пупиларна) дела, као и сва друга ванпарнична (неспорна) дела, која

¹⁾ Замена од 19. априла 1890 године.

истим судовима на решавање долазила буду.

Члан 2.

При решавању судија ће се, осим закона у 1-вом члану именованог, придржавати и наређења закона о поступку судском за грађанска дела по коме ће се и таксе наплаћивати, као и других закона, у колико се они применити дају; а хитне послове радиће и у саме недељне и празничне дане.

Члан 3.

Судије ове сматраће се у свему као судије оних судова, код којих постављени буду; по томе, што је устројством *првостеиених* судова и законом о чиновницима грађанског реда прописано за судије *првостеиених* судова, важи и за њих.

Остале ниже званичнике, које би овим судијама потребно било додати, одреместо спреченог судије одредити друго

ђиваће председници истих судова из нижег персонала суда, као што ће и саме ове судије (за ванпарнична дела) као и ниже званичнике моћи одређивати и на свршаваће других судских послова, где би се то потребно показало и не би било на штету оних послова, који су њима овим законом у нарочиту дужност прописани.

Члан 4.

Ако се у коме суду постави више оваквих судија, министар правде одређиваће круг њихове радње према броју и величини срезова или према величини и самих послова, како се где за најсходније нађе.

Члан 5.

Ако би који од ових судија ма у ком случају као: за време болести, одсуства и т. д. у дужности својој спречен био, он ће то имати одмах додати председнику суда, који ће на место спреченог судије одредити друго

лице од судија, да њега у дужности заступи докле узроци спречења устрају. Ако би се противу тога судије од које стране изузеће учинило, он ће то поднети суду да реши: има ли места изузећу и замени или не, и против таквог решења нема места жалби.

Члан 6.

Исто тако, кад би у ком случају овакви судија имао да заступа у дужности председника суда, то ће председник или, ако овога не би било, исти судија одредити, који ће њега, судију, у дужности заступати, ако он заступајући председника не би могао у исто време свршавати и своје редовне послове.

Члан 7.

Министар правде овлашћује се, да судовима пропише правила о поступку у ванпарничним делима, док се о томе нарочити закон не изда.

Члан 8.

Закон овај почеће да важи од првога јануара 1873. године, и тада губе закону силу сва друга наређења, која су овом закону противна.

Сва ванпарнична дела, која се несвршена затеку кад закон овај почне важити, довршиће се по прописима овога закона.

Препоручујемо нашим министрима, правде и унутрашњих дела, да закон овај обнародују, и о извршењу се његовом старају; властима пак заповедамо да по њему поступају, а свима и свакоме да му се покорвају.

25. октобра 1872 год.

у Крагујевцу.

Милан М. Обреновић с. р.

(М. П.)

Министар правде,
С. Велковић с. р.

Видео и ставио државни печат
чувар државног печата,

министар правде,
С. Велковић с. р.

Министар унутрашњих дела,
Марко А. Лазаревић с. р.

МИЛАН М. ОБРЕНОВИЋ IV.

по милости божјој и вољи народној

КЊАЗ СРПСКИ

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЈЕМО СВИМА И СВАКОМЕ
ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА И ДА
СМО МИ ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЈЕМО:

ЗАКОН О СУДИЈАМА

I.

Који могу бити судије.

Члан 1.

Судија може бити онај Србин, који је, уз друге законске услове за државну службу, редовно свршио правни факултет у Србији или на страни и положио државни судијски испит по одредбама особеног закона о судијским испитима.

У првостепеном суду може бити судија само онај, који је навршио 25 година, а у вишем онај, који је навршио 30 година.

(Замена од 5. фебруара 1891 године).

Члан 2.

За председнике у првостепеном и судије у апелационом суду, тражи се још да су служили најмање пет година као судије првостепених судова, или као секретари министарства правде, или виших судова или као редовни професори права у Вел. Школи, или да су 7 година радили правозаступничке послове као јавни правозаступници.

(Замена од 5. фебруара 1891 године).

Члан 3.

За председника у апелационом суду, и председника и чланове у касационом суду, поред захтева изложених у 1.